Miquel Martín dona nova vida als seus articles literaris

L'escriptor begurenc reuneix una seixantena de les peces que ha publicat al 'Diari de Girona' al llibre 'Proses reposades'
Hi predomina l'observació de l'entorn més proper i l'amor per la llengua

Miquel Martín, segon per la dreta, amb Lluís Muntada, Anna Aguiló i Albert Gómez, en la presentació a Palafrugell Foto: DIPUTACIÓ.

Quan va entrar de col·laborador al Diari de Girona, l'any 2008, ja li van assignar un espai a les pàgines d'opinió del diumenge, preveient que la seva seria una escriptura reflexiva, sense presses, atenta a tot allò que entre setmana es mengen les obligacions i l'obsessió per la immediatesa. La van encertar. Miquel Martín i Serra (Begur, 1969) és un escriptor per als dies de festa. El seu amic Toni Sala, amb qui va coincidir ja fa una colla d'anys a l'antic Col·legi Universitari de Girona, especifica en el pròleg del llibre on ara s'han reunit una selecció d'aquestes peces dominicals què significa això de ser autor d'unes Proses reposades: situar-se "al defora de la urgència temporal". O dit d'una altra manera: tenir consciència d'escriptor, encara que sigui des d'una espècie d'"illa remota", i de pertànyer, des d'aquesta "reserva extravagant, mig exòtica, mig folklòrica, de vegades invisible", a una tradició literària, però també humana, també ètica, i honorar-la ben bé com un acte de reconeixement i servei.

Aquesta qualitat, no gens corrent en l'articulisme d'avui dia, és la que predomina en la seixantena de textos que Miquel Martín ha reunit a Proses reposades, el nou volum de la col·lecció Josep Pla que edita la Diputació de Girona. El llibre, que es va presentar a la Fundació Josep Pla de Palafrugell el passat 17 de novembre, s'organitza en sis apartats que es corresponen amb alguns dels temes que apareixen de manera freqüent en els articles de l'escriptor, als quals ha afegit alguna peça inèdita: el paisatge, els costums, la cuina, la llengua, l'evocació del passat i les lectures. L'edició ha anat a cura del també escriptor i editor de la col·lecció, Lluís Muntada, que subratlla "l'estil depurat, concís, en alguns moments poètic, sempre impregnat d'un ritme suggeridor i d'una gran riquesa lèxica", d'aquests textos, dels quals es desprèn l'amor de Miquel Martín pel territori que millor coneix, per la llengua que s'hi parla i per la gent que hi viu, començant per la seva filla, una projecció cap al futur. Toni Sala, de fet, el veu tan empeltat d'aquest univers familiar i marítim (de fet, amb ell s'estronca l'ofici de pescador que ha prevalgut en la seva família durant generacions), que el considera "un romàntic pacificat per una bona biblioteca i un bon celler, amb els seus rampells, les seves obsessions i les seves ironies, però finalment amb el caràcter realista i escèptic típicament empordanès, que no lluita per millorar el món, sinó per preservar-lo de la decadència".

Com en d'altres del seus llibres, des de les novel·les Cabells de medusa i la recent El riu encès, fins a la popular antologia de Llegendes de mar de la Costa Brava, també a les Proses reposades es fan evidents els deutes amb uns referents sòlids que van des de Prudenci Bertrana i Joaquim Ruyra a Gaziel i Josep Pla, sense oblidar la seva passió per la poesia de Joan Vinyoli. Llicenciat en filosofia, Martín ha après a mirar el món a través de les paraules, les úniques, al capdavall, que tenen el poder de la resurrecció.

Publicat a:
-El Punt Avui. Comarques Gironines 03-12-2017 Pàgina 58

Font del document:
http://www.elpuntavui.cat/cultura/article/19-cultura/1295185-miquel-martin-dona-nova-vida-als-seus-articles-literaris.html